Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0056

Cztery lata rosyjskiej wojny napastniczej przeciw Ukrainie i europejski wkład na rzecz sprawiedliwego pokoju i trwałego bezpieczeństwa dla Ukrainy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 lutego 2026 r. w sprawie trwającej cztery lata rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i europejskiego wkładu w sprawiedliwy pokój i trwałe bezpieczeństwo Ukrainy (2026/2599(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Ukrainy i Rosji,

– uwzględniając art. 167 ust. 2 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że cztery lata temu – 24 lutego 2022 r. – Federacja Rosyjska rozpoczęła brutalną, niesprowokowaną, nieuzasadnioną i bezprawną wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rosyjska napaść na Ukrainę rozpoczęła się w 2014 r. od okupacji części Donbasu i aneksji Krymu;

B. mając na uwadze, że pomimo szerokiego potępienia na arenie międzynarodowej i bezprecedensowych sankcji Rosja nasila działania wojenne za pośrednictwem ukierunkowanych ataków na krytyczną infrastrukturę energetyczną, budynki mieszkalne i infrastrukturę cywilną; mając na uwadze, że miliony ludzi w Ukrainie próbują przetrwać mroźne zimowe temperatury przy ograniczonej ilości energii elektrycznej, ciepła i bieżącej wody; mając na uwadze, że szkody środowiskowe wyrządzone przez Rosję w ciągu minionych czterech lat mają również druzgocący wpływ na ukraińskie zasoby naturalne i krytyczne ekosystemy oraz na zdrowie, źródła utrzymania i bezpieczeństwo Ukraińców;

C. mając na uwadze, że Iran, Korea Północna i Białoruś dostarczają Rosji pokaźne zapasy broni i amunicji, a Białoruś zezwala Rosji na korzystanie z jej terytorium do ataków na Ukrainę, co w świetle prawa międzynarodowego stanowi akt agresji; mając na uwadze, że Chiny odgrywają kluczową rolę, ponieważ umożliwiają rosyjskie działania wojenne dzięki wsparciu gospodarczemu i obronno-

przemysłowemu; mając na uwadze, że tysiące Kubańczyków i innych cudzoziemców walczy w Ukrainie u boku oddziałów rosyjskich; mając na uwadze, że według doniesień oprócz najemników i ochotników dla Rosji walczy ponad 1 400 obywateli 36 narodów afrykańskich;

D. mając na uwadze, że grupa Wagnera i inne bojówki, które ją zastąpiły, systematycznie stosowały tortury i egzekucje pozasądowe, przemoc seksualną jako narzędzie wojny i prowadziły operacje destabilizujące w całej Ukrainie; mając na uwadze, że sankcje UE wobec osób i podmiotów powiązanych z grupą Wagnera są nadal niewystarczające, aby ścigać werbowników, bojowników i zwolenników, którzy nie podlegają sankcjom karnym na mocy obecnych środków;

E. mając na uwadze, że organy ukraińskie i międzynarodowe udokumentowały setki egzekucji, których siły rosyjskie dopuściły się na ukraińskich jeńcach wojennych; mając na uwadze, że takie egzekucje to poważne naruszenie prawa międzynarodowego i praw człowieka jednoznacznie uznawane za zbrodnię wojenną na mocy konwencji genewskich i Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

F. mając na uwadze, że Rosja wielokrotnie dopuszczała się aktów wojny hybrydowej w całej UE, w tym za pośrednictwem cyberataków, kampanii dezinformacyjnych i ingerencji wyborczych, a także prowokacji wojskowych, w tym naruszania przestrzeni powietrznej przez myśliwce i drony bojowe dalekiego zasięgu;

G. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie poważnie osłabia bezpieczeństwo Europy i świata oraz jest częścią szerszej polityki o charakterze imperialnym i ekspansjonistycznym; mając na uwadze, że podstawą porozumienia pokojowego muszą wiarygodne i solidne gwarancje bezpieczeństwa, aby zapobiec ponownej rosyjskiej agresji i natychmiast jej przeciwdziałać;

H. mając na uwadze, że co najmniej 20 000, a być może nawet 35 000 ukraińskich dzieci przymusowo deportowano do Rosji i Białorusi lub zatrzymano na tymczasowo okupowanych terytoriach ukraińskich;

I. mając na uwadze, że żandarmeria wojskowa rosyjskiego Ministerstwa Obrony, Federalna Służba Bezpieczeństwa i Federalna Służba Więzienna przetrzymują nieokreśloną liczbę ukraińskich jeńców wojennych i osób cywilnych bez prawa kontaktu, a ukraińskie organizacje praw człowieka szacują, że prawdopodobnie 16 000 ukraińskich cywilów zostało nielegalnie pozbawionych wolności;

J. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie UE nadal co miesiąc płacą Rosji za paliwa kopalne i tylko w grudniu 2025 r. wydały na nie 1,3 mld EUR; mając na uwadze, że UE pozostaje największym nabywcą rosyjskiego skroplonego gazu ziemnego (LNG) i gazu rurociągowego i odpowiada za prawie połowę (49 %)

całkowitego rosyjskiego eksportu LNG i 35 % rosyjskiego eksportu gazu rurociągowego;

1. składa hołd tysiącom osób, które w ciągu czterech lat rosyjskiej wojny napastniczej poświęciły życie dla wolnej i demokratycznej Ukrainy oraz w obronie naszych wspólnych wartości europejskich; podkreśla, że odporność Ukrainy jest dobitnym świadectwem siły demokracji w starciu z tyranią; ponownie wyraża niezachwianą solidarność z narodem ukraińskim oraz poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; potwierdza pełne poparcie dla sprawiedliwego, wszechstronnego i trwałego pokoju w Ukrainie, uzyskanego na warunkach określonych przez Ukrainę i akceptowalnego dla jej obywateli; zdecydowanie podkreśla niezbywalne prawo Ukrainy do samoobrony zgodnie z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych; ponownie wyraża głębokie przekonanie, że agresja Rosji musi zakończyć się niepowodzeniem, a Ukraina musi zwyciężyć;

2. podkreśla, że nielegalna, niczym niesprowokowana i nieuzasadniona wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie stanowi jawne naruszenie prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych, jak również bezprecedensowy atak na europejską architekturę bezpieczeństwa; podkreśla, że Rosja, jej przywódcy i sojusznicy, w tym reżim białoruski, ponoszą pełną odpowiedzialność za wojnę, zbrodnie wojenne i zbrodnię agresji, oraz apeluje o pociągnięcie ich do pełnej odpowiedzialności;

3. ponownie w najostrzejszych słowach potępia brutalną wojnę napastniczą Rosji przeciw Ukrainie, a także zaangażowanie w nią Korei Północnej i Iranu; domaga się, aby Rosja i jej poplecznicy natychmiast, całkowicie i bezwarunkowo zakończyli wszelkie działania wojskowe w Ukrainie, zaprzestali ataków na obszary mieszkalne i infrastrukturę cywilną, wycofali wszystkie siły wojskowe, sojuszników i sprzęt wojskowy z całego uznanego przez społeczność międzynarodową terytorium Ukrainy, uwolnili i odesłali wszystkich jeńców wojennych, więźniów politycznych, porwane dzieci i ludność cywilną oraz trwale zaprzestali naruszania suwerenności, niezależności i integralności terytorialnej Ukrainy lub zagrażania im; ponownie podkreśla, że UE nie uznaje tymczasowo okupowanych terytoriów Ukrainy za terytorium Rosji;

4. potwierdza, że przyszłość Ukrainy jest związana z UE; uznaje integrację Ukrainy z Unią Europejską za strategiczny priorytet UE oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby przygotowały się do przyszłego rozszerzenia w drodze reform wewnętrznych i opracowania jasnej strategii rozszerzenia; podkreśla, że należy przyspieszyć stopniową integrację Ukrainy z jednolitym rynkiem UE;

5. wzywa UE i jej państwa członkowskie do przyjęcia większej

odpowiedzialności za bezpieczeństwo na kontynencie europejskim i do dalszego niezachwianego wspierania Ukrainy; podkreśla, że zasięg porozumienia kończącego wojnę między Rosją i Ukrainą będzie wykraczał poza te dwa kraje i miał daleko idące konsekwencje dla całego europejskiego ładu bezpieczeństwa; nalega, aby decyzje w sprawie Ukrainy nie zapadały bez Ukrainy, a decyzje dotyczące Europy – bez Europy;

6. pochwala przyjęcie ustawy, która umożliwi prawosławnym parafiom w Ukrainie odłączenie się od jurysdykcji Patriarchatu Moskiewskiego i swobodne decydowanie o nowej przynależności hierarchicznej; zauważa, że w sierpniu 2024 r. rumuńskie parafie prawosławne w Ukrainie złożyły wniosek o uznanie rumuńskiego Kościoła Prawosławnego w Ukrainie za stowarzyszenie religijne, do którego mogłyby przystąpić rumuńskie parafie prawosławne odłączające się od jurysdykcji Patriarchatu Moskiewskiego;

7. wzywa UE, państwa członkowskie, ich sojuszników transatlantyckich i partnerów międzynarodowych do jeszcze skuteczniejszych wysiłków wojskowych, politycznych i dyplomatycznych, a w szczególności do znacznego zwiększenia wsparcia wojskowego dla Ukrainy i wszechstronnej presji na Rosję, aby definitywnie zakończyć rosyjską wojnę napastniczą i umożliwić Ukrainie uwolnienie wszystkich obywateli i przywrócenie pełnej kontroli nad całym terytorium w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową;

8. z zadowoleniem przyjmuje wnioski z posiedzenia koalicji chętnych, które odbyło się 6 stycznia 2026 r. w Paryżu; bardzo pozytywnie ocenia propozycję utworzenia wielonarodowych „sił bezpieczeństwa” dla Ukrainy; pochwala porozumienie w sprawie sfinalizowania politycznie i prawnie wiążących zobowiązań do przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa w razie ewentualnego i następującego po zawieszeniu broni ataku zbrojnego Rosji oraz jasne ramy wsparcia dla Ukrainy, w tym utrzymania jej długoterminowych zdolności wojskowych i pogłębionej współpracy obronnej; ubolewa jednak, że te gwarancje bezpieczeństwa zaczną obowiązywać dopiero po zawarciu zawieszenia broni; odnotowuje rozmowy w sprawie mechanizmu monitorowania i weryfikacji zawieszenia broni; podkreśla, że w związku z tymi ambitnymi propozycjami potrzebne są działania następcze;

9. podkreśla, że porozumienie pokojowe nie może ograniczać zdolności Ukrainy do obrony, a jego podstawą muszą być pełne poszanowanie zasad prawa międzynarodowego, odpowiedzialności za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnię agresji oraz reparacje Rosji za rozległe szkody wyrządzone w Ukrainie; podkreśla, że ewentualnemu porozumieniu muszą towarzyszyć solidne i wiarygodne gwarancje bezpieczeństwa dla Ukrainy, wzorowane na art. 5 traktatu waszyngtońskiego i art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz unikające powtarzania

memorandum budapeszteńskiego z 1994 r.; potwierdza, że rosyjskie weto nie może blokować swobody wyboru przez Ukrainę sojuszy politycznych i bezpieczeństwa; podkreśla, że porozumienie z Rosją powinno obejmować zobowiązanie tego kraju do natychmiastowego zaprzestania wojny hybrydowej przeciwko UE i jej partnerom, w tym Ukrainie; podkreśla, że „koalicja chętnych” i Stany Zjednoczone muszą zapewnić solidne gwarancje bezpieczeństwa, które zapobiegną ponownej rosyjskiej agresji, umożliwiając natychmiastowe przeciwdziałanie;

10. odnotowuje wysiłki administracji amerykańskiej, by zakończyć rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, ale wyraża zaniepokojenie podejściem USA do rozmów pokojowych, w których wydają się przedkładać umowy krótkoterminowe i utrzymanie „stabilności strategicznej” z Rosją nad rzeczywiste negocjacje pokojowe prowadzące do kompleksowego, sprawiedliwego i trwałego pokoju opartego na zasadach prawa międzynarodowego; w związku z tym apeluje, aby UE i jej państwa członkowskie kontynuowały współpracę ze Stanami Zjednoczonymi i z partnerami o podobnych poglądach w celu dopilnowania, aby negocjacje w sprawie sprawiedliwego i trwałego pokoju dla Ukrainy były prowadzone w dobrej wierze i w celu ostatecznego zakończenia rosyjskiej napaści na Ukrainę; podkreśla, że ciągłe ataki Rosji nie potwierdzają jej gotowości do prawdziwych rozmów pokojowych; podkreśla, że nieprzemyślane obietnice zawarcia pokoju w z góry określonym terminie negatywnie wpływają na Ukrainę;

11. domaga się utrzymania sankcji do czasu wynegocjowania i trwałego wdrożenia porozumienia pokojowego; apeluje do UE o dalsze istotne sankcje, np. kompleksowy zakaz importu pozostałych towarów z Rosji i Białorusi, w szczególności surowców nieobjętych dotychczas sankcjami; z zadowoleniem przyjmuje dyskusje między UE a grupą G-7 na temat możliwego zakazu świadczenia usług morskich na rzecz całego rosyjskiego eksportu energii, ale wzywa UE i jej państwa członkowskie do działania nawet bez poparcia innych krajów grupy G-7 oraz do zakazania wymiany handlowej i działalności gospodarczej z Rosją i Białorusią, ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnych produktów podwójnego zastosowania; wzywa Radę, aby wraz z amerykańskimi partnerami stosowała podobną politykę sankcji wobec wszystkich państw umożliwiających te działania, w tym Białorusi, Iranu i Korei Północnej, a także by nałożyła sankcje na chińskie podmioty dostarczające technologie i produkty podwójnego zastosowania oraz produkty wojskowe niezbędne do produkcji dronów i pocisków rakietowych; apeluje o dodatkowe sankcje wobec rosyjskiej floty cieni i o ich ścisłe egzekwowanie, w tym za pośrednictwem przechwytywania; wzywa do zakończenia współpracy z Rosatomem i Roskosmosem oraz do nałożenia na nie sankcji; wzywa Radę do systematycznego przeciwdziałania zjawisku obchodzenia sankcji; podkreśla, że sankcje mają wyraźny wpływ na rosyjską gospodarkę, przypomina jednak, że system sankcji musi

mieć szerszy zasięg, a jego wdrażanie musi być bardziej rygorystyczne, jeśli ma przynieść oczekiwany efekt w postaci ograniczenia funduszy Rosji na prowadzenie wojny napastniczej; z zadowoleniem przyjmuje zbliżające się przyjęcie 20. pakietu sankcji wobec Rosji;

12. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej z 18 grudnia 2025 r. o udzieleniu Ukrainie pakietu pomocy finansowej w wysokości 90 mld EUR w formie pożyczek gwarantowanych przez UE; wzywa do szybkiego wdrożenia pożyczki na potrzeby wsparcia Ukrainy i podkreśla konieczność odpowiedniego reagowania na zmieniające się potrzeby Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje niezbędną elastyczność przewidzianą w pakiecie w ramach systemu odstępstw określonego w art. 13 ust. 5 proponowanego rozporządzenia ustanawiającego tę pożyczkę[1];

13. ponownie wyraża głębokie przekonanie, że Rosja musi zapłacić za rozległe szkody wyrządzone w Ukrainie, i ponownie wzywa UE do wykorzystania sald pieniężnych związanych z rosyjskimi aktywami państwowymi immobilizowanymi na podstawie unijnych sankcji, by poprzeć pożyczkę reparacyjną, która posłużyłaby do wsparcia obrony i odbudowy Ukrainy oraz zwiększenia presji na Rosję, aby zakończyła wojnę napastniczą; zdecydowanie popiera konkluzję Rady, że współprawodawcy powinni kontynuować prace nad wnioskiem Komisji dotyczącym pożyczki reparacyjnej;

14. wzywa UE, aby w koordynacji z NATO wspierała wzmocnienie zdolności obronnych Ukrainy poprzez rozwój pogłębionego partnerstwa przemysłowego umożliwiającego transfer technologii i know-how oraz pomagała w integracji ukraińskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego z europejską bazą technologiczno-przemysłową sektora obronnego (EDTIB), przy jednoczesnym wspieraniu działalności EDTIB w Ukrainie; wzywa państwa członkowskie i ich przemysł obronny do dodatkowych inwestycji i nawiązania partnerstw z Ukrainą w celu wspólnego rozwoju w UE i produkcji przez przemysł ukraiński na terenie UE; wyraża uznanie dla duńskiego modelu wsparcia dla Ukrainy i wzywa do wprowadzenia większych zachęt do ściślejszej współpracy oraz do integracji europejskiej i ukraińskiej EDTIB; wzywa państwa członkowskie, które mogą dostarczyć taką broń, aby przekazały Ukrainie systemy obrony powietrznej umożliwiające ochronę większej części jej infrastruktury krytycznej, oraz aby dostarczyły Ukrainie systemy rakietowe dalekiego zasięgu, aby mogła ona uderzać w infrastrukturę wojskową i strategiczną; wzywa do zniesienia pozostałych ograniczeń uniemożliwiających wykorzystanie

---

[1] Wniosek Komisji z dnia 14 stycznia 2026 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia pożyczki na potrzeby wsparcia Ukrainy na lata 2026 i 2027 (COM(2026)0020).

zachodnich systemów uzbrojenia dostarczonych Ukrainie przeciwko celom wojskowym na terytorium Rosji, które to cele są odpowiedzialne za ataki na ludność Ukrainy i krytyczną infrastrukturę cywilną; podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiedniego wyszkolenia ukraińskiego personelu wojskowego w ramach misji UE w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy (EUMAM Ukraine) i wzywa do rozszerzenia mandatu EUMAM Ukraine, włącznie z możliwością rozszerzenia działań szkoleniowych na terytorium Ukrainy po zawieszeniu broni, w celu wzmocnienia krajowych zdolności szkoleniowych Ukrainy;

15. wzywa do włączenia Ukrainy do unijnych korytarzy mobilności wojskowej; ponownie podkreśla, jak ważne jest zapewnienie szybkiego przemieszczania sprzętu i żołnierzy z zachodu na wschód oraz wyciągnięcie wniosków z doświadczeń ukraińskich sił zbrojnych;

16. przyjmuje z zadowoleniem przyjęcie rozporządzenia (UE) 2026/261 w sprawie stopniowego odchodzenia od importu gazu ziemnego z Rosji oraz przygotowania do stopniowego odchodzenia od importu rosyjskiej ropy naftowej[2]; wzywa Komisję, aby przyspieszyła stopniowe odchodzenie od innych rosyjskich źródeł energii, w tym ropy naftowej i wszystkich produktów ropopochodnych, uranu, wzbogaconego uranu oraz paliwa jądrowego i usług jądrowych, zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w planie działania REPowerEU; podkreśla, że środek ten stanowi kluczowy krok w kierunku zakończenia uzależnienia UE od rosyjskich paliw kopalnych i wywarcia dalszej presji na rosyjską gospodarkę; wyraża ubolewanie, że siedem państw członkowskich UE importowało w 2025 r. więcej rosyjskiej energii niż w 2024 r.; podkreśla, że nigdy nie można reaktywować gazociągów Nord Stream 1 i 2, i wzywa do ich trwałej likwidacji ze względów bezpieczeństwa strategicznego; przypomina państwom członkowskim, aby powstrzymały się od przyjmowania jakichkolwiek środków, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celów UE;

17. zdecydowanie potępia systematyczne deportacje, przymusowe przesiedlenia i próby asymilacji ukraińskich dzieci przez Federację Rosyjską; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego zaprzestania tych praktyk oraz do bezpiecznego i nieutrudnionego powrotu wszystkich bezprawnie deportowanych ukraińskich dzieci; wyraża poparcie dla organizacji i osób zaangażowanych w odzyskiwanie tych dzieci oraz dla inicjatywy „Bring Kids Back UA”; z zadowoleniem przyjmuje działania Międzynarodowej Koalicji na rzecz

---

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/261 z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie stopniowego odchodzenia od importu rosyjskiego gazu ziemnego oraz przygotowania do stopniowego odchodzenia od importu rosyjskiej ropy naftowej, poprawy monitorowania potencjalnych zależności energetycznych oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2017/1938 (Dz.U. L, 2026/261, 2.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/261/oj).

Powrotu Ukraińskich Dzieci jako kluczowej platformy skoordynowanych działań międzynarodowych, obejmujących poszukiwanie deportowanych dzieci, weryfikację ich tożsamości, statusu prawnego i miejsca pobytu, zapewnienie ich powrotu oraz pociągnięcie winnych do odpowiedzialności;

18. zdecydowanie potępia stosowanie przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć jako broni wojennej i podkreśla, że stanowi to zbrodnię wojenną; potępia również przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć w ośrodkach tranzytowych w Ukrainie i w całej UE; ubolewa nad faktem, że dyrektywę w sprawie tymczasowej ochrony[3] interpretuje się tak wąsko, że wiele kobiet, które uciekły przed rosyjską wojną napastniczą, nie ma dostępu do opieki aborcyjnej ani do innych zabiegów związanych ze zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, w tym do leczenia w następstwie wykorzystania seksualnego; ponawia apel do Komisji zawarty w rezolucji z 29 lutego 2024 r.[4] o dokonanie przeglądu tej dyrektywy w celu zadbania, by wszystkie państwa członkowskie były zobowiązane do zapewnienia takiej samej opieki, jaką kobiety mogłyby otrzymać w Ukrainie;

19. podkreśla, że liczba Ukraińców uznanych za ofiary handlu ludźmi w Unii Europejskiej jest alarmująco wysoka i wzrosła od czasu rozpoczęcia pełnoskalowej inwazji przez Rosję; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia, w tym za pomocą środków ekonomicznych, na rzecz ofiar oraz działań zapobiegawczych;

20. wzywa UE i jej państwa członkowskie do nałożenia sankcji na żandarmerię wojskową rosyjskiego Ministerstwa Obrony, Federalną Służbę Bezpieczeństwa i Federalną Służbę Więzienną za ich systematyczny udział w popełnianiu zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, takich jak wymuszone zaginięcia, arbitralne aresztowania, tortury i zatrzymanie bez prawa kontaktu; wzywa ponadto UE i jej państwa członkowskie do nałożenia sankcji osobistych na szefostwo i rosyjskich urzędników rosyjskich zakładów penitencjarnych, w których bezprawnie przetrzymywani są ukraińscy cywile; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zakazały wjazdu do strefy Schengen rosyjskiemu personelowi wojskowemu, który uczestniczył w wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie; wzywa państwa członkowskie, aby systematycznie przeciwdziałały

---

[3] Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj).

[4] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 29 lutego 2024 r. w sprawie dalszego niezachwianego wsparcia UE dla Ukrainy po trzech latach od rozpoczęcia rosyjskiej wojny napastniczej (Dz.U. C, C/2024/6745, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6745/oj).

obchodzeniu sankcji i zadbały o ich pełne i skuteczne stosowanie;

21. wzywa Radę do uznania grupy Wagnera i jej następców za organizacje terrorystyczne zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu[5]; podkreśla, że umieszczenie tych podmiotów na liście organizacji terrorystycznych, poza obecnie stosowanym zamrożeniem aktywów, umożliwia ściganie werbowników, bojowników i zwolenników oraz stosowanie wobec nich sankcji karnych;

22. podkreśla niepokojący fakt, że rosnąca liczba zagranicznych bojowników w armii rosyjskiej została sprowadzona do Rosji lub na linię frontu w Ukrainie pod fałszywymi pretekstami; wzywa rządy Republiki Południowej Afryki, Ghany, Kenii, Botswany i innych krajów afrykańskich do podjęcia zdecydowanych działań przeciwko oszukańczym akcjom werbunkowym, w wyniku których młodzi mężczyźni z tych krajów walczą na froncie u boku sił rosyjskich; wzywa zainteresowane kraje do aktywnego ostrzegania swoich obywateli o zagrożeniach związanych z podróżami do Rosji w związku z ofertami pracy, które są bezpośrednio lub pośrednio powiązane z rosyjską armią; wzywa platformy mediów społecznościowych do podjęcia środków zapobiegających nadużywaniu ich usług do prowadzenia tych oszukańczych kampanii rekrutacyjnych; potępia politykę rządów, takich jak rządy Kuby lub niektórych krajów Azji Środkowej, które nie zapobiegają udziałowi swoich obywateli w rosyjskiej wojnie napastniczej, a nawet posuwają się do promowania takiego udziału;

23. podkreśla, że nieustanne ataki Rosji na infrastrukturę energetyczną Ukrainy nie tylko łamią prawo międzynarodowe, ale także stanowią celową strategię mającą na celu osłabienie odporności ludności cywilnej, pogrążenie poszkodowanych obszarów w chaosie oraz wykorzystanie energii jako narzędzia przymusu; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia i instytucjonalizacji pomocy energetycznej dla Ukrainy; podkreśla kluczowe znaczenie stałej i zwiększonej pomocy humanitarnej UE i państw członkowskich dla Ukrainy w odpowiedzi na dotkliwą sytuację humanitarną spowodowaną systematycznymi atakami Rosji na ukraińskie miasta i kluczową infrastrukturę cywilną;

24. wzywa Komisję do aktywnego wspierania międzynarodowych mechanizmów wymiaru sprawiedliwości i zadbania o rozliczenie zbrodni wojennych i zbrodni agresji oraz o reparacje za nie; zachęca UE i jej państwa członkowskie, aby wsparły ustanowienie specjalnego trybunału do ścigania rosyjskiej zbrodni agresji

---

5 Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93, ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2001/931/oj.

przeciwko Ukrainie;

25. z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Ukrainy do Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK); potwierdza swoje zdecydowane poparcie dla dochodzenia prowadzonego przez MTK w Ukrainie oraz dla jego ogólnych wysiłków na rzecz ścigania osób odpowiedzialnych za ludobójstwo, zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnię agresji; wyraża najwyższe zaniepokojenie sankcjami nałożonymi przez USA na MTK, jego prokuratorów, sędziów i pracowników; wzywa Komisję do uruchomienia statusu blokującego w celu ochrony MTK przed sankcjami eksterytorialnymi;

26. wzywa władze Ukrainy, aby chroniły pluralizm parlamentarny jako podstawę demokratycznych rządów oraz dbały o konstruktywną i merytoryczną współpracę z wszystkimi parlamentarnymi siłami politycznymi reprezentowanymi w Radzie Najwyższej;

27. wyraża uznanie dla niezwykle ważnej pracy wykonywanej na co dzień przez ukraińskie służby ochrony zdrowia, a w szczególności przez ukraińskie pielęgniarki, przez cały okres wojny; w tym kontekście podkreśla znaczenie pracy wykonywanej przez ukraiński ruch medyczny „Bądź jak my”, oddolną inicjatywę złożoną głównie z pielęgniarek, na rzecz wspierania pracowników ochrony zdrowia i obrony ich praw;

28. odnotowuje niezachwiane poparcie większości państw członkowskich UE dla Ukrainy, ale podkreśla swoje niezadowolenie z postawy państw członkowskich, które utrudniają lub aktywnie podważają stanowiska i politykę UE; przypomina o zasadzie lojalnej współpracy zapisanej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, w myśl której państwa członkowskie mają powstrzymywać się od podejmowania środków mogących zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii; wzywa Radę, aby pilnie przełamała impas uniemożliwiający uruchomienie Funduszu Pomocy Ukrainie w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, który ma zasadnicze znaczenie dla realizacji długoterminowych zobowiązań UE w zakresie bezpieczeństwa wobec Ukrainy;

29. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi, rządowi i Radzie Najwyższej Ukrainy, sekretarzowi generalnemu ONZ, Kongresowi Stanów Zjednoczonych, władzom rosyjskim oraz władzom innych państw wymienionych w niniejszej rezolucji.